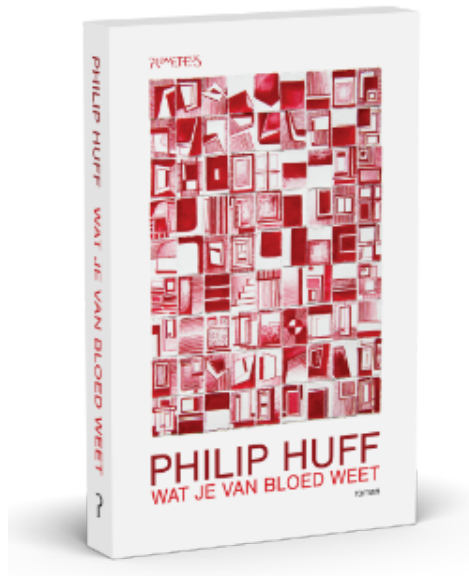

Boekverslag 'Wat je van bloed weet'

Door: Yelena van der Kroon en Nora van Diepen

Klas: H4B

Vak: Nederlands

Flaptekst

‘Een indrukwekkend boek. De pijnlijk kale, rauwe taal van het begin vult zich langzaam met eloquentie, poëzie, levenslust. Huff is onverschrokken tegenover iets afschrikwekkends gaan staan, met zijn hart én ogen open.’

Nina Polak

‘Een beklemmende roman over kinderen van kijdende ouders. Of hoe de klotezooi van thuis jonge levens ontwricht. Huff verkent genadeloos hoe een zoon worstelt met zijn woede, leegte en verdriet. Prachtig verwoord – met de blik van een chirurg en een landschapsschilder. Een roman die je lang bijblijft, vooral de innerlijke strijd het anders te doen. Een must voor eenieder die voornemens is zich voort te planten.’

Adriaan van Dis

‘Een meedogenloos, barmhartig en altijd tintelend portret van een gezin verliefd op zelfvernietiging. Een geweldige roman van een onbevreesd eerlijke schrijver.’

Joseph O’Neill

‘Indringend en bij vlagen ondraaglijk intiem. Ik wilde soms weggijken bij het geweld en de onmacht van deze familie.’

Karin Amatmoekrim

‘Prachtig en doorleefd laat Huff zien hoe een jeugd tot ver in de volwassenheid kan doorwerken. Een boek voor iedereen die ooit kind is geweest – of nooit de kans heeft gekregen er één te zijn.’

Tim Fransen

Eerste zin

Je zit in de zandbak, het zand is licht en warm en droog, als het zand dicht bij de duinrand.

Samenvatting

Het boek laat je inleven in een jongen die je vanaf zijn 8ste levensjaar volgt en steeds ouder wordt in het boek (gebaseerd op waargebeurde feiten van de schrijver). Hij heeft een oudere zus Emilie en een jonger broertje Alexander. Zijn ouders heten Annabelle en Peter en wonen in Blaricum. Ze wonen in een groot vrijstaand huis en het is dan ook een welvarende familie. Het boek gaat over dagelijkse familiesituaties, die niet altijd zo gezellig gaan. Zijn ouders maken veel ruzie en verwaarlozen de kinderen. Later als de je-persoon ouder is en op zichzelf woont, merkt hij dat hij trauma’s heeft overgehouden aan zijn jeugd. Hij wil het contact helemaal verbreken met z’n ouders en noemt ze ook geen “papa” en “mama” meer maar gewoon Annabelle en Peter.

Hij heeft wel een goede band met zijn jongere broertje Alexander die hij elke dinsdag uitnodigt om bij hem te eten, omdat hij nu niet meer thuis woont. Alexander heeft het moeilijk thuis bij zijn ouders en raakt verslaafd aan drugs. Verder was zijn eerste jeugdliefde Cato, maar het contact werd verbroken toen hij had gevochten met haar vriend op het eindexamenfeest van Cato. Later in het boek zoekt hij weer contact met Cato en werden zij een koppel. Als je ouders hun ouderlijk huis gaan verkopen en alle spullen weg gaan doen, ga

je nog 1 keer langs samen met je zus. Daar kom je je ouders weer tegen en de sfeer slaat weer helemaal om net als vroeger.

Door een discussie met Annabelle en je broertje gebeurt er een ongeluk. Alexander valt van de trap en moet naar het ziekenhuis. Hij ligt in coma en de band tussen jou, je ouders en je zus wordt alleen maar slechter. Jullie vinden dat jullie Alexander niet langer bij jullie ouders kunnen laten wonen en willen het ouderschap ontnemen van Peter en Annabelle. Jullie oom en tante gaan ook weer terug in Nederland wonen en jullie vragen of Alexander bij hun kan wonen, want jij bent een student en bij je zus en haar man is het ook te krap om iemand in huis te nemen.

Gelukkig ontwaakt Alexander uit coma en gaat hij bij je oom en tante wonen. Het gaat steeds beter met hem en hij zit ook niet meer aan de drugs. Jij komt er vaak en voelt je fijn bij Otto en Josephine. Met je ouders hebben jullie geen contact meer en de band tussen Emilie, Alexander en jou wordt steeds beter, maar de traumatische herinneringen van vroeger worden nooit vergeten.

Personages

Je-persoon - Is de hoofdpersoon van het boek en je volgt hem van wanneer hij een kind is en opgroeit thuis tot aan een volwassen man van 30. Hij is het middelste kind.

Alexander - Het jongere broertje van de je-persoon. Alexander raakt verslaafd aan drugs en woont later als enige nog bij zijn ouders waar hij het moeilijk heeft. Je volgt hem tot zijn 17e.

Emilie - Is de oudere zus van de je-persoon. Ze heeft wel nog contact met haar ouders. Ze krijgt een man, gaat trouwen en heeft kinderen aan het eind van het boek.

Peter - De vader van de je-persoon, de band tussen met zijn kinderen is niet heel goed. Zijn vrouw is Annabelle en hij gaat scheiden met haar.

Annabelle - De moeder van de je-persoon. De band tussen haar en haar kinderen is niet heel goed. Het is de vrouw van Peter en die gaan scheiden.

Cato - Wordt de eerste vriendin van de je-persoon. Ze krijgen ruzie en groeien uit elkaar, maar later krijgen ze weer contact en een relatie.

Otto - Is de oom van je-persoon, Alexander en Emilie.

Josephine - Is de tante van de je-persoon, Alexander en Emilie.

Quotes

Citaten blz 127:

- *“Je hebt geen zin in je zus, die al twee jaar in Leiden woont en Peter en Annabelle “Papa” en “mama” blijft noemen.”*
- *“Je hebt geen zin dat je broertje naar jouw middelbare school komt, waar je wéér verantwoordelijkheid voor hem zal moeten dragen.”*

Deze citaten geven een goed beeld van het boek, doordat je nu goed de banden van de hoofdpersoon ziet. Bijvoorbeeld dat hij de middelste is en een oudere zus en een jonger broertje heeft. Ook laat deze zin goed zien dat hij z'n ouders niet meer papa en mama noemt, maar Peter en Annabelle. Dit is belangrijk om te weten, omdat hij het steeds over Peter en Annabelle heeft.

Thematiek

Het centrale probleem, de onderliggende gedachte in het boek is dat deze verteller, die een trauma heeft meegemaakt en nu schrijver is geworden, een verhaal vertelt over de gevolgen van geweld. Wat het toen met hem heeft gedaan en hoe hij er later in zijn leven mee omgaat. Dit is het thema, omdat Philip Huff zijn eigen levensverhaal verteld, waarbij hij in het verhaal steeds ouder wordt en de gevolgen van al die jaren geweld echt merkbaar worden.

Motieven

Een motief uit het boek is dat de hoofdpersoon gedurende het hele verhaal diepe afkeer houdt naar zijn ouders. Als hij in het boek over zijn ouders praat, komt het steeds terug dat hij negatief is en haatgevoelens naar hen heeft. Het geweld van al die jaren heeft als gevolg gehad dat hij zich nooit echt fijn meer heeft gevoeld bij zijn ouders. Een voorbeeld die hierbij te geven is, is wanneer hij een brief schrijft naar zijn ouders en daarin vertelt hoe slechte ouders ze zijn geweest. Ook noemt hij zijn ouders in de brief 'Peter' en 'Annabelle' en niet 'mama' en 'papa'.

Een ander motief die in het boek te herkennen is, is de broers-zus band tussen de hoofdpersoon, Alexander en Emelie. Dit is iets wat terugkerend is in het verhaal. De broers en zus hebben een unieke band met elkaar en deze versterkt naarmate ze ouder worden, wat te merken is in de loop van het verhaal. Een voorbeeld hiervan is dat ze van elkaar weten hoe ze zich voelen bij het geweld van hun ouders, zoals toen ze allemaal niet meer bij hun ouders woonden, behalve Alexander. Ze wisten van elkaar dat Alexander daar weg wilde en ze hielpen elkaar hiermee.

Liefde is ook een motief wat terugkerend is in het boek. De liefde tussen de hoofdpersoon en Cato. Dan gaat het een tijd uit en later in het boek zoekt hij weer contact met Cato en keert de liefde tussend de twee weer terug. In de tussentijd, totdat hij weer bij Cato kwam, kwam hij nog een andere liefde tegen, namelijk Nina, maar zij vertrok op wereldreis en maakte het daarom uit met hem. Emelie, de zus van de hoofdpersoon werd ook verliefd en ging ook trouwen met een man. Kortom in het verhaal komen veel liefdesrelaties voor, die te herkennen zijn als terugkerende aspecten van het boek.

Motto

Trouwen, een gezin stichten, alle kinderen die maar willen komen aanvaarden, ze in deze onzekere wereld behoeden en ze ook nog een beetje leidinggeven, dat is naar mijn overtuiging het allerhoogste waarin een mens kan slagen. Dat zo veel mensen daar schijnbaar in slagen is geen bewijs van het tegendeel, want ten eerste slagen er in feite niet

veel mensen in, en ten tweede ‘doen’ die nietveelmensen het meestal niet, maar overkomt het ze gewoon; dat is dan wel niet dat allerhoogste, maar toch nog heel groot en heel eervol (vooral omdat ‘doen’ en ‘overkomen’ niet zo goed van elkaar te scheiden zijn). En tenslotte gaat het ook helemaal niet om dat allerhoogste, maar alleen om een soort verre, maar fatsoenlijke benadering daarvan; het is toch niet nodig rechtstreeks op de zon af te vliegen, maar wel naar een mooi plekje op de aarde toe te kruipen, waar de zon soms naar binnen schijnt en waar je een beetje warm kunt worden.

Het verband tussen het motto en het verhaal is dat een gezin vormen en huisje, boompje, beestje leefstijl niet altijd zo uitpakt en de meeste mensen er niet in slagen en scheiden. Het verhaal in het boek is een voorbeeld bij het motto.

Trivia - auteur

De auteur van *Wat weet je van bloed* is Philip Huff. Philip Huff is een nederlandse schrijver en regisseur. De schrijver is 27 jaar en begon in 2008 met het schrijven van korte verhalen, wat al snel zijn eerste boek tot gevolg had. Hij schrijft romans, verhalen, gedichten, essays, teksten van liedjes en filmscenario's. Andere boeken die Philip Huff heeft geschreven zijn bijvoorbeeld: *Niemand in de stad*, *Goed om hier te zijn* en *Boek van de doden*. In 2022 verscheen zijn roman *Wat je van bloed weet* waar hij ruim 14 jaar aan heeft geschreven. Sinds 2016 schrijft Philip Huff ook in het Engels voor Britse literaire tijdschriften zoals bijvoorbeeld *The Five Dials*.

Als regisseur bracht hij in 2018 de film ‘*Niemand in de stad*’ uit. In datzelfde jaar won Philip de Zilveren Krulstaart voor beste Nederlandstalige script. Ook In 2021 won Huff een prijs bij het Nederlandse filmfestival met zijn film ‘*De Ontmoeting*’.

Titelverklaring

De titel ‘Wat je van bloed weet’, legt volgens ons de nadruk op het gewelddadige aspect van het verhaal. Het opgroeien in een gewelddadig gezin, waar vaak bloed bij komt kijken. Het is een unieke titel, maar het verband en de betekenis tussen de titel en het verhaal is goed te analyseren.

Decor

Het verhaal speelt zich af van 1992 tot 2016. Er worden wel vaak jaren overgeslagen maar het verloopt wel in een chronologische tijd. Flashbacks en Flashforwards komen er niet in voor.

Het boek speelt zich op verschillende plekken af. In Blaricum, op de openbare basisschool, in Laren, op de hockeyclub, in Bussum, op de middelbare school en thuis in het grote vrijstaande huis.

De schrijfstijl, perspectief en structuur

De schrijver beschrijft de gebeurtenissen in het boek op een concrete manier, maar af en toe juist ook op een abstracte manier, door gebruik van ingewikkelde woorden.

Het verhaal wordt vanuit een je-perspectief geschreven. De schrijver laat het lijken alsof jezelf de hoofdpersoon van het boek bent. Hij beschrijft de dingen letterlijk die in het boek gebeuren, waardoor je het goed voor je kan zien.

Citaat: *‘Goedemorgen’, zegt je moeder. Ze draagt een ochtendjas van dunne, glimmende, hier en daar versleten donkerblauwe stof.*

Doordat de schrijver ‘je’ moeder zegt, beschrijft hij dat het over jou gaat en het jouw moeder is, dus jij de hoofdpersoon van het verhaal bent.

Hij beschrijft letterlijk en duidelijk de ochtendjas van de moeder, waardoor je het goed voor je kan zien.

Het boek bestaat niet echt uit hoofdstukken. Je zou wel hoofdstukken kunnen herkennen doordat de zin soms later begint op een bladzijde. Het heeft wel verschillende delen. In totaal zijn er 11 delen en elk deel is steeds 1 of een paar jaar verder. Er zijn geen ‘titels’ die de nieuwe delen van het verhaal aangeven, maar er wordt per deel aangegeven op welke plek het zich afspeelt en ook staat erbij om welke jaren het gaat. Het perspectief blijft het hele verhaal hetzelfde.

Slotzin

Je moet zo aan de slag.

Beoordeling

Onze mening is dat ‘Wat je van bloed weet’ een boek is waar de harde, rauwe waarheid van het vroegere leven van Philip Huff wordt geschetst. Huff heeft zelf gewelddadige ouders gehad en doordat je deze achtergrondkennis van het boek weet, kun je dit moeilijk helemaal vergeten tijdens het lezen.

Het is krachtig geschreven en op een erg realistische manier, waardoor het lijkt alsof jij het zelf meemaakt. Dit wordt versterkt door het je-perspectief, waarbij je het gevoel krijgt dat je geen buitenstaander bent van het verhaal, maar jij letterlijk zelf juist de hoofdpersoon bent. Je wordt er helemaal in meegesleurd en je kunt eigenlijk niet stoppen met lezen, wij in ieder geval niet.

Wat ons ook opviel was de manier hoe Philip Huff alles omschreef. Heel gedetailleerd en omschrijvingen die soms enigszins abstract over kwamen.

Huff schrijft op een gevoelige manier, wat het des te indrukwekkender maakt.

Recensies

Recensie 1:

- <https://deleesclubvanalles.nl/recensie/philip-huff-wat-je-van-bloed-weet/>

‘Huff neemt de tijd om het verhaal uit te bouwen. Vanaf de slaapkamerscène groeien en reizen we met de verteller mee, van Bussum naar Blaricum naar Laren naar Tiveden en Juan-les-Pins. Het leven van de jongeman wordt breed uitgemeten, iets te breed naar het oordeel van deze lezer. Ja, het verhaal is heftig, en de traumatische omgeving waarin de arme

jongeman moet zien te overleven is een psychologisch mijnenveld, maar het had iets compacter verteld kunnen worden.'

Recensie 2:

- <https://www.chicklit.nl/boekrecensies/174384/wat-je-van-bloed-weet-philip-huff>

'De stijl meandert vaker en Philip Huff laat graag zijn welbelezenheid zien door een brede resem aan auteurs te citeren. Het levert hem enkele treffende quotes op, maar het lijkt alsof hij er zijn eigen stem achter verschuilt. En dat is jammer, want de auteur heeft laten zien dat hij over een meer dan krachtig woordenarsenaal beschikt om zelf zijn waarheid vorm te geven.'

Vragen : overhoor jezelf

Vijf vragen over dit boek die een docent aan ons zou kunnen stellen tijdens een toets of mondeling:

1. Wat zijn de relaties tussen de verschillende personages?

Antwoord: Peter en Annabelle zijn de ouders van de hoofdpersoon. Alexander is het jongere broertje en Emilie is de oudere zus van de hoofdpersoon/je-persoon. Cato wordt het vriendinnetje van de hoofdpersoon en Otto en Josephine zijn de oom en tante van de hoofdpersoon, Alexander en Emilie.

2. . Waarom gaat Alexander bij zijn oom en tante wonen?

Antwoord: Omdat het bij zijn ouders echt niet meer ging, er was vaak ruzie en ze behandelden hem niet goed. Ook was hij door deze slechte thuissituatie verslaafd aan drugs geraakt. Hij woonde nog als enig kind bij zijn ouders.

3. Vanuit welk perspectief is het boek geschreven?

Antwoord: Het boek is vanuit een je-perspectief geschreven.

4. . Wat is het onderwerp van het boek?

Antwoord: Het hoofdonderwerp van het boek gaat over machteloosheid in familieverbanden en over de vraag of je jezelf ooit uit die verbanden kunt bevrijden.

5. Is het boek chronologisch of niet?

Antwoord: Ja, het verhaal speelt zich in chronologische tijd af.

Bronnen

- [Philip Huff - Wikipedia](#)
- [bol.com wat-je-van-bloed-weet](http://bol.com/wat-je-van-bloed-weet)
- <https://nrcwebwinkel.nl/wat-je-van-bloed-weet>
- [Philip Huff: 'Elke vorm van scheppen, dus ook schrijven, doet pijn' - Zin.nl](#)